

מה טבו אהליך יעקב משכנתיך ישראל כנזכרים
צמינו כגדה עלי צהר נאהלים צטע יהודה נארזים
עלי מים יזל מים מדליו וזרעו במים רבים וירם
מאגג מלכו ותנשא מלכתו אל מוצאו ממזרים
כתועפות ראם לו יאכל צוים צריי ועצמותיהם יצרם
וזציו ימזק כרע שנה נאר י וכלבא מי וקימו
מבר טין ברין ואר רין ארו ויזר אף בנה אל
בלעם ויספק את ספיו ויאמר בלק אל בלעם לכה
איתי קראתיך והנה ברכה בך זה שלש פעמים
ועתה ברח לך אל מקומך אמרה טור אבנך
והנה מצער יהודה מטבוד ויאמר בלעם אל בלק
הלא גם אל מלאכך אשר שלחת אלי דברתי
לאמר אם יתן לי בלק מלא בידו כסף וזהב לא
אוכל לעבור את פי יהודה לעשות טובה או רעה
מלבי אשר ידבר יהודה אדנו אדבר ועתה הנה
הולך לעמי למה איצטך אשר יעשה העם הזה
לעמן באחרית הימים וישא משלו ויאמר זאם
בלעם בנה בער זאם הוצר שהם העין זאם שמע
אמרי אל וידע דעת עליון מחזה שדי וזה צפנ
וגלוי עינים אראנו ולא עתה אשורנו ולא קר
דרך כונב מיעקב וקם שבט מישר אכל ומזק
פאתי מואב וקרקר נלבי שית והיה אדום ירשה
והיה ירשה שעיר איתי וישראל עשה זול וירד
מיעקב והאמיד שריו מעיר וירא את עמלק וישא
משלו ויאמר ראשית גוים עמלק ואחר ידו עדי
אבד וירא את הנקי וישא משלו ויאמר איר
מושבך ושלים בסלע קנך כי אם יהיה לבער קני
עד מה אשור תשבך וישא משלו ויאמר אוי מי
יחיה משמו אל ושלים מיד כהים ועני אשור ועני
עבר וגם הוא עדי אבד ויקם בל לעם וילך וישא
למקמו וגם בלק הלך לדרכו

וישב ישראל בשלמים ויחל העם לחיות אל בנה
מואב ותקראן לעם לחבזי אלהיהן ויאכל העם
וישהחו לאלהיהן וישמד ישראל לבעל פעור
ויזר אף יהודה בישראל אל ויאמר יהודה אל משה
קח את כל ראשי העם והוקע אותם ליהודה צג
השמש וישב חרון אף יהודה מישראל ויאמר
משה אל שפטי ישראל אכל הרגו איש אנשיו
הנצמדים לבעל פעור והנה איש מנו ישראל
בא ויקרב אל אחיו את דומדומיה לעני משה
ולעני כל עדות בני ישראל והמה בנים פתח
אהל מועד וירא פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן